

New Zealand 2006

14.03

Før Picton helt kunne forlades måtte vi forbi en enkelt lookout og prøve om vandet i Queen Charlotte sundet virkelig er koldt. Efter 4210 km og 5 overhalinger kunne vi forlade Sydøen med færgen til Wellington. I øvrigt en færge bygget på Ålborg Værft i 1989. Den første times sejlads foregik i det flotte Queen Charlotte sund, hvor færgen bugtede sig imellem de grønklædte øer. Da vi først var ude af sundet kunne vi ane Nordøen i horisonten. Den sidste time af den tre timers sejlads var langs med Nordøens kyst ind til Wellington. Vel ankommen i Wellington kørte vi lidt ud af byen til Lower Hutt forstaden og fik en plads på Top 10 holiday park. Vi gik den halve time ind til "pizza-gaden" og fik aftensmad på Firemanns Pub. En velvoksen pizza som gav energi til den halve times travetur tilbage igen.

15.03

Jeg blev vækket med fødselsdagssang og gaver. Dagens havregryn var i anledning af fødselsdagen udskiftet med bacon og æg. Vi tog bussen ind til Wellington, for at kigge lidt på byen og butikkerne. Det lykkedes nu ikke at finde et sted hvor fødselsdagsgavekortet på en uldtrøje kunne indløses tilfredsstillende. Der blev også tid til en tur med kabelbanen op til botanisk have, hvor vi gik en tur. Haven ligger så man har udsigt ned over byen. Til aften fandt vi en restaurant, hvor vi fik en bedre middag. Det er længe siden vi har set så store desserter. Godt måtte tog vi bussen tilbage til campingpladsen og delte en flaske champagne til et spil kort med børnene.

16.03

Efter et kig i shopping centret i Lower Hutt gik turen videre nordpå. Vi fandt en campingplads lidt før Dannevirke. Dvs. en lejrplads med et enkelt lokum, men vi var også alene på pladsen, så der var ingen til at genere os. Til gengæld var det helt gratis at bo på pladsen. Ruahine Forest park hedder pladsen. Efter lektielæsning gik vi en tur op til Kumeti hut, som ligger kun 20 minutter fra pladsen. Det er vist længe siden den hytte har været brugt af andre end mus og småkravl.

17.03

Så gik turen videre gennem Dannevirke, hvor det danske islæt efterhånden begrænser sig til gadenavne og lignende. Dannevirke er et af de steder i NZ, hvor mange danskere i slutningen af 1800-tallet bosatte sig. Den newzealandske regering betalte for at få danske og norske landmænd til at bosætte sig i landet, så de kunne trække på deres viden.

Jo længere nordpå, jo flere vinmarker og frugtplantager kommer vi forbi. Så før Napier var vi inde forbi en gård, hvor de sælger vin. Vi smagte lidt på varerne, det er noget ganske udmærket både hvidvin og rødvin de laver hernede, så vi kom derfra igen med en kasse flasker af forskellig slags vin.

I Napier holdt vi frokostpause på strandpromenaden og fik kigget lidt på deres flotte parkområde. På vej tilbage til bilen kom vi forbi en butik med striketrøjer. Det lykkedes at finde en fødselsdagsgave. En trøje i merinould blandet med possum fibre, dejlig blød trøje. Vidste I for resten at landets 90.000.000 possum hver nat spiser ca. 21.000 tons grønt. Ikke så mærkeligt at de er trøtte af dem.

Vi gjorde holdt ved Bay View lidt nord for Napier, så kunne børnene nå at dyppe tærne i havet inden kysten forlades. Det lykkedes Lars at blive våd før han skiftede til badetøj, der er nemlig ind i mellem nogle voldsomme bølger hernede.